

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. července 2020 v senátu složeném z předsedy JUDr. Richarda Petráska a soudců JUDr. Alexandra Sotoláře a Mgr. Hany Krestýnové, v trestní věci obžalovaného obžalovaného [REDACTED] A [REDACTED] Č [REDACTED] nar. [REDACTED] odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, ze dne 17. října 2019, sp. zn. 2T 47/2015 a rozhodl **t a k t o:**

podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. se napadený rozsudek **z r u š u j e** a podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že:

obžalovaný

[REDACTED] A [REDACTED] Č [REDACTED]

narozen [REDACTED] OSVČ, bytem [REDACTED]

se podle § 226 písm. b) tr.ř. zprošťuje obžaloby ze skutku, kterého se měl dopustit tím, že :

přibližně od poloviny dubna 2012, kdy se poškozená M [REDACTED] D [REDACTED] poté, co ji chytil pod krkem, silně jí stiskl ruku a křičel na ni, neboť mu sdělila, že se chce odstěhovat, narychlo odstěhovala z jeho bytu, v němž jí v době řešení její obtížné životní situace umožnil obývat jeden pokoj, začal vyhledávat její osobní blízkost na různých místech; od prosince 2012, kdy zjistil, že poškozená má přítele T [REDACTED] H [REDACTED], ji nevyžádaně kontaktoval vyčítavými telefonáty i SMS zprávami s prosbami o setkání k projednání jejich vztahu, posléze jí telefonicky vyhrožoval, že jí udělá ostudu v práci a zničí jí pracovní i soukromý život, takže poškozená byla nucena změnit své telefonní číslo, načež si zjistil kontakt na T [REDACTED] H [REDACTED] a napsal mu e-mail s prosbou o kompenzaci za bydlení poškozené v jeho bytě a v tomto obtěžujícím jednání neustal ani po osobní schůzce s poškozenou a T [REDACTED] H [REDACTED] dne 21.12.2012, při které mu poškozená znovu jasně sdělila, že si nepřeje, aby ji nadále kontaktoval,

čímž měl spáchat přečin nebezpečného pronásledování dle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 226 písm.c) tr.ř. se **zprošťuje obžaloby** ze skutku, kterého se měl dopustit tím, že:

14.7.2013 a 3.9.2013 zaslal pod smyšlenými jmény na protikorupční elektronickou adresu ČOI anonymní udání o údajném korupčním jednání poškozené a Š [redacted] což bylo projednáváno vedením ČOI i Policií ČR, posléze v průběhu podzimu a zimy 2013 rovněž anonymně rozeslal 44 kolegům v zaměstnání poškozené a bývalé manželce pana H [redacted] e-mail a vhodil do domovní schránky rodičů poškozené dopis, v nichž poškozenou nařkl z mileneckého vztahu s jejím nadřízeným Š [redacted], z perversního sexuálního chování a z klientelistických vazeb, přičemž shodný text vložil pod smyšleným jménem na počátku roku 2014 také na facebookový profil Kavárny [redacted] provozované panem H [redacted] a na facebookový profil nezletilé dcery p. H [redacted] K [redacted] H [redacted] a rovněž opakovaně nezjištěným předmětem vytvořil rýhu až na kov v metalickém laku na celé kapotě vozidla poškozeného T [redacted] H [redacted], tov. zn. Ford Galaxy [redacted] rz [redacted] stříbrné barvy, vin [redacted], parkující v místě jejich bydliště, a to nejprve v průběhu cca 3 týdnů na přelomu února a března 2013 v Praze [redacted] dále dne 21.10.2013 kolem 22.20 hod. a posléze v době od cca 21.00 hod. dne 25.7.2014 do cca 8.00 hod. dne 26.07.2014 v Praze [redacted], čímž majiteli vozu poškozenému T [redacted] H [redacted] způsobil škodu v prvním případě ve výši 50 364,- Kč (z čehož částka 32 520,- Kč byla uhrazena Českou pojišťovnou), ve druhém případě škodu ve výši 20 152,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 18 386,- Kč) a ve třetím případě škodu ve výši 12 801,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 11 801,- Kč), přičemž v důsledku celého jednání obviněného musela poškozená, která měla z obviněného strach i s ohledem na jeho časté střídání emocí, vyhledat pomoc psychoterapeuta,

čímž měl spáchat jednak přečin pomluvy dle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku, jednak přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškození M [redacted] H [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] z T [redacted] H [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] Česká pojišťovna, a.s. se sídlem Špalena 75/16, odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1) Shora citovaným rozsudkem obvodního soudu bylo rozhodnuto, že obžalovaný A [redacted] Č [redacted] nar. [redacted] v [redacted] OSVČ – v oboru zprostředkování obchodu a služeb, trvale bytem [redacted] se podle § 226 písm b) tr. řádu zprošťuje obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 27.2.2015 sp.zn. [redacted] pro skutek, že :

přibližně od poloviny dubna 2012, kdy se poškozená M [redacted] D [redacted] poté, co ji chytil pod krkem, silně jí stiskl ruku a křičel na ni, neboť mu sdělila, že se chce odstěhovat, narychlo odstěhovala z jeho bytu, v němž jí v době řešení její obtížné životní situace umožnil obývat jeden pokoj, začal vyhledávat její osobní blízkost na různých místech; od prosince 2012, kdy zjistil, že poškozená má přítele T [redacted] H [redacted], ji nevyžádaně kontaktoval vyčítavými telefonáty i sms zprávami s prosbami o setkání k projednání jejich vztahu, posléze jí telefonicky vyhrožoval, že jí udělá ostudu v práci a zničí jí pracovní i soukromý život, takže poškozená byla nucena změnit své telefonní číslo, načež si zjistil kontakt na T [redacted] H [redacted] a napsal mu e-mail s prosbou o kompenzaci za bydlení poškozené v jeho bytě a v tomto obtěžujícím jednání neustal ani po osobní schůzce s poškozenou a T [redacted] H [redacted] dne 21.12.2012, při které mu poškozená znovu jasně sdělila, že si nepřeje, aby jí nadále kontaktoval, načež nejméně ve dnech 12.6.2013, 14.7.2013 a 3.9.2013 zaslal pod smyšlenými jmény na protikorupční elektronickou adresu ČOI anonymní udání o údajném korupčním jednání poškozené a Š [redacted] což bylo projednáváno vedením ČOI i Policií ČR, posléze v průběhu podzimu a zimy 2013 rovněž

anonymně rozeslal 44 kolegům v zaměstnání poškozené a bývalé manželce pana H [redacted] e-mail a vhodil do domovní schránky rodičů poškozené dopis, v nichž poškozenou nařkl z mileneckého vztahu s jejím nadřízeným Š [redacted] z perverzního sexuálního chování a z klientelistických vazeb, přičemž shodný text vložil pod smyšleným jménem na počátku roku 2014 také na facebookový profil Kavárny [redacted] provozované panem H [redacted] a na facebookový profil nezletilé dcery p. H [redacted] K [redacted] H [redacted] a rovněž opakovaně nezjištěným předmětem vytvořil rýhu až na kov v metalickém laku na celé kapotě vozidla poškozeného T [redacted] H [redacted] tov. zn. Ford Galaxy [redacted] rz [redacted] [redacted] barvy, vin [redacted] [redacted], parkující v místě jejich bydliště, a to nejprve v průběhu cca 3 týdnů na přelomu února a března 2013 v Praze [redacted] dále dne 21.10.2013 kolem 22.20 hod. a posléze v době od cca 21.00 hod. dne 25.7.2014 do cca 8.00 hod. dne 26.07.2014 v Praze [redacted] čímž majiteli vozu poškozenému T [redacted] H [redacted] způsobil škodu v prvním případě ve výši 50 364,- Kč (z čehož částka 32 520,- Kč byla uhrazena Českou pojišťovnou), ve druhém případě škodu ve výši 20 152,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 18 386,- Kč) a ve třetím případě škodu ve výši 12 801,- Kč (z čehož byla Českou pojišťovnou uhrazena částka 11 801,- Kč), přičemž v důsledku celého jednání obviněného musela poškozená, která měla z obviněného strach i s ohledem na jeho časté střídání emocí, vyhledat pomoc psychoterapeuta, tedy 1) měl jednak jiného dlouhodobě pronásledovat tím, že mu vyhrožoval jinou újmou, sledovat jej a omezovat jej v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých, 2) jiným sdělit nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání a narušit jeho rodinné vztahy, 3) poškodit cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čímž měl spáchat 1) jednak přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku, 2) jednak přečin pomluva podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, 3) jednak přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek je trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškozená M [redacted] H [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] Česká pojišťovna a.s., se sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1 a T [redacted] H [redacted] bytem [redacted] odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2) Proti tomuto rozsudku státní zástupkyně podala v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch obžalovaného, a to proti zprošťujícímu výroku i výroku do § 229 odst. 3 tr. řádu. Odvolání odůvodnila tím, že rozsudek má vady ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu. Ve smyslu § 258 odst. 1 písm. c) tr. řádu jsou dány pochybnosti ohledně správnosti skutkových zjištění, a to zejména ve vztahu k jednání ze dne 21.10.2013 a 25. – 26.7.2014, jež bylo kvalifikováno jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, i k jednání od 12.6.2013 do počátku roku 2014, které bylo kvalifikováno jako přečin pomluvy podle § 148 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Vada rozsudku spočívá v tom, že rozsudek se liší ve vyhlášeném znění a v jeho písemném vyhotovení. Protokol o hlavním líčení ze dne 17.10.2019 neodpovídá tomu, v jakém znění byl rozsudek vyhlášen. V případě jednání, které bylo kvalifikováno jako přečin nebezpečné pronásledování, bylo na místě respektovat právní názor odvolacího soudu. Soud přehlédl, že by se mohlo jednat o podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 2 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích. Poškozená sdělovala, že jí měl obžalovaný

sdělovat, že pokud se s ní nesejde, zničí jí život. Soud nezdůvodňuje, proč v této části výpovědi poškozené neuvěřil. Současně neuvádí ničeho k tomu, z jakého důvodu by měl odpovědnost za přestupek zaniknout promlčením. V případě jednání, které bylo kvalifikováno jako přečin pomluva podle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku nepřímé důkazy uzavřený řetězec svědčící ve prospěch závěru, že se skutku dopustil obžalovaný, vytváří. Byl to otec poškozené, který policejnímu orgánu donesl dopis, který je identického obsahu s tím, který byl prostřednictvím e-mailu zaslán 44 kolegům poškozené, i bývalé manželce poškozeného H [redacted]. Otec poškozené poté, co mu poškozená předložila fotografie obžalovaného, sdělil, že to byl on, koho viděl u schránky, ve které dopis našel. Tuto skutečnost potvrdila jak poškozená H [redacted] tak poškozený H [redacted]. Obsah těchto výpovědí ve spojení se skutečností, že dopis do spisu přinesl otec poškozené, vytváří stěžejní pojítka obžalovaného s autorstvím nejen tohoto pomlouvačného dopisu, ale též e-mailových zpráv adresovaných kolegům poškozené a ostatním lidem z jejího okruhu. Soud v odůvodnění konstatuje, že byl ohledně třech poškozených vozidel zavázán právním názorem odvolacího soudu, že se mělo jednat o tři samostatné přečiny poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Vážnost tímto právním názorem se v rozsudku neprojevila. Správně by mělo být ve výroku rozsudku v popisu skutku každé toto jednání popsáno samostatně a odděleně od jednání, kterým měla být naplněna jednak skutková podstata jednak přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku, i od jednání, které bylo kvalifikováno jako přečin pomluva podle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku. V případě jednání ze dne 21.10.2013 i ze dne 25.7. – 26.7. 2014 soud uvěřil svědeckým výpovědím svědků z okruhu kamarádů obžalovaného (K [redacted], D [redacted], V [redacted], P [redacted], P [redacted]), kteří se byli schopni s odstupem několika let vzpomenout na přesné datum setkání s obžalovaným, přičemž svědci V [redacted], K [redacted] a D [redacted] identicky uvedli, že to bylo přesně 21.10.2013. Obsah jejich výpovědí svědčí tomu, že byli ze strany obžalovaného instruováni, jak a k čemu mají vypovídat, když připustili, že je obžalovaný před podáním svědectví soudu kontaktoval s tím, ať u soudu potvrdí, že byli s ním. Není v lidských silách vzpomenout si zpětně v řádu let na to, co člověk dělal toho kterého dne, s kým se setkal a kde. O nevěrohodnosti výpovědí těchto svědků svědčí i to, že těchto pět osob jasně a ihned u soudu vypovědělo, že přesně toho kterého dne před pěti a šesti lety byli s obžalovaným. Je zarážející, že soud výpovědi svědků V [redacted], K [redacted] a D [redacted] označil za věrohodné. Nedostatečně přihlédl k tomu, že při jednání ze dne 21.10.2013 obžalovaného na kamerovém záznamu poškozená popsala, i k výpovědi svědka K [redacted]. V případě jednání ze dne 25.7. – 26.7.2014 soud nedůvodně nepřiznal váhu svědeckým výpovědím poškozených, kteří uvedli, že obžalovaného v místě jeho bydliště, kde bylo vozidlo zaparkováno, před tím, než zjistili, že bylo poškozeno, spatřili. Státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud z důvodu § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil obvodnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

3) Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a přesvědčil se, že odvolání státní zástupkyně je částečně důvodné.

4) Pokud jde o skutková zjištění obvodního soudu, jsou naprosto správná a úplná. Plně odpovídají výsledkům provedeního dokazování. V přípravném řízení, ani v řízení před obvodním soudem, nebyla procesní ustanovení porušena v takové míře, aby se jednalo o podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo zcela zachováno. Obvodní soud provedl všechny potřebné a dostupné důkazy v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu a tyto pak hodnotil tak, jak mu ukládá ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve všech vzájemných souvislostech. Na základě takto provedených a zhodnocených důkazů obvodní soud dospěl ke správnému závěru, že skutek kvalifikovaný jako přečin nebezpečného

pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku není trestným činem a ohledně skutků kvalifikovaných jako přečiny pomluvy podle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku nebylo prokázáno, že tyto skutky spáchal obžalovaný. Výrok podle § 229 odst. 3 tr. řádu je obligatorním důsledkem zprošťujících výroků.

5) Odvolací soud zjistil, že napadený rozsudek trpí vadou ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu.

6) Státní zástupkyně původně vytýkané vady spočívající v tom, že originál rozsudku nebyl ve shodě s obsahem rozsudku, jak byl obvodním soudem vyhlášen a že protokol o hlavním líčení ze dne 17.10.2019 neodpovídá tomu, jak byl rozsudek obvodním soudem vyhlášen, byly na základě pokynů odvolacího soudu obvodním soudem napraveny a to vydáním usnesení podle § 131 odst. 1 tr. řádu a podle § 57 odst. 1 tr. řádu, která nabyly právní moci.

7) Podle odvolacího soudu obvodní soud nepochybil, když skutek kvalifikovaný jako přečin nebezpečného pronásledování, nepostoupil podle § 222 odst. 2 tr. řádu jinému orgánu, který by tímto orgánem mohl být posouzen jako přešůpek, o němž je tento orgán příslušný rozhodnout. Jediná věta obžalovaného, že pokud se s ním poškozená nesejde, že jí zničí život, není podle odvolacího soudu přešůpkem proti občanskému soužití podle zákona č. 200/1990 Sb. o přešůpcích, ve znění pozdějších předpisů. Odvolací soud nesouhlasí s názorem státní zástupkyně, že v případě skutku, kvalifikovaného jako přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku, nepřímé důkazy tvoří uzavřený řetězec, který obžalovaného ze spáchání skutku jednoznačně usvědčují a současně vylučují jakýkoliv jiný skutkový děj pro obžalovaného příznivější. Tyto důkazy mohou dle odvolacího soudu svědčit o tom, že otec poškozené mohl vidět u schránky na dopisy muže, o kterém po předložení fotografie obžalovaného poškozené uvedl, že to byl on. Rozhodně však nelze z těchto důkazů učinit jednoznačný závěr ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu, že proto obžalovaný musel napsat předmětný dopis i v obžalobě uvedené e-mailové zprávy. Odvolací soud souhlasí s názorem státní zástupkyně, že správně by měly být skutky, spočívající ve třech poškození vozidel, kvalifikované jako přečiny podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, popsány v samostatných výrocích. Státní zástupkyně se však opomenula v odvolání zmínit, že v obžalobě uvedla všech pět skutků v jediné skutkové větě. Odvolací soud proto za splnění zákonných podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že oddělil skutek, kvalifikovaný jako přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku, u kterého obvodní soud správně shledal důvod zproštění podle § 226 písm. b) tr. řádu a skutky, kvalifikované jako přečiny pomluvy podle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, u kterých obvodní soud správně shledal důvod zproštění podle § 226 písm. c) tr. řádu. Co se týká hodnocení výpovědi svědků K██████████, D██████████, V██████████, P██████████ a P██████████ obvodním soudem, lze souhlasit s názorem státní zástupkyně, že je krajně neobvyklé, aby si svědci s takovým časovým odstupem pamatovali přesné datum setkání s obžalovaným. Z hlediska úvah o vině obžalovaného skutky, kterých se měl dopustit dne 21.10.2013 a od 25.7. do 26.7.2014, však nejsou výpovědi výše uvedených svědků důvodem zprošťujícího výroku. Tím je podle odvolacího soudu absence uzavřených řetězců nepřímých důkazů, které by obžalovaného ze spáchání těchto skutků jednoznačně usvědčovaly a současně vylučovaly jiný skutkový děj pro obžalovaného příznivější. Obvodní soud nepochybil, když obžalovaného neuznal vinným skutkem ze dne 21.10.2013 pouze na základě skutečnosti, že poškozená vypověděla, že obžalovaného na kamerovém záznamu ze dne 21.10.2013 poznala. Jak bylo podrobně uvedeno předchozím zrušujícím usnesením odvolacího soudu, výpověď svědka K██████████ ohledně pohybu muže, kterého viděl, jak jde kolem zaparkovaného vozidla poškozených, naprosto nekoresponduje s poškozením tohoto vozidla, jak vyplývá z protokolu o ohledání místa činu. Obvodní soud rovněž nepochybil, když obžalovaného neuznal vinným

skutkem, kterého se měl dopustit v době od 25.7. do 26.7.2014 pouze na základě výpovědí poškozených, že obžalovaného toho dne v inkriminované době na místě činu viděli.

8) Z těchto důvodů odvolací soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

- I) Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustný další řádný opravný prostředek.
- II) Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost tohoto výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

Praha 28. července 2020

JUDr. Richard Petrásek, v.r.
předseda senátu

Zuzana
Králová
á

Digitálně podepsal Zuzana
Králová
DN: c=CZ,
2.5.4.97=NTRCZ-00215660,
o=MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
[IČ 00215660], ou=soudní,
ou=12766, cn=Zuzana
Králová, sn=Králová,
givenName=Zuzana,
serialNumber=P147847,
title=protokolující úřednice
Datum: 2020.08.20 14:03:16
+02'00'